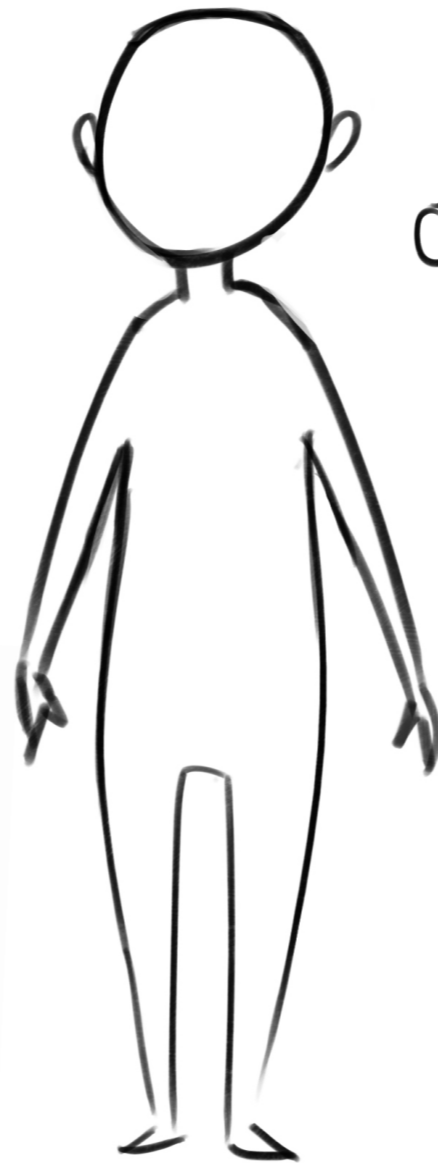

PERSONA - ZENNA

IK BEN ZENNA. IK
BEN ____ JAAR OUD. IK ZIT IN
GROEP _____ EN HEB EEN BROER
GENAAMD _____

IK VIND HET LEUK OM TE:

KWAALTJES:	WAAR MOET ZE OP LETTEN?
-----	-----
-----	-----
-----	-----
-----	-----
-----	-----
-----	-----
-----	-----
-----	-----

MIJN GEVOEENS:

IK VOEL -----

OMDAT -----

IK VOEL -----

OMDAT -----

IK VOEL -----

OMDAT -----

Zenna kijkt uit het raam van het ziekenhuis. Ze verveelt zich. Haar blik gaat naar de foto van haar hockeyteam naast haar bed. Wanneer zou ze weer mee kunnen spelen? Zenna is 10 jaar oud en 3 jaar geleden werd ze ernstig ziek. Ze was de hele tijd moe en kon weinig doen. Ze verloor haar eetlust en had buikpijn die soms zo hevig was dat ze helemaal verkrampde. Op een dag werd Zenna uitgeput en met hoge koorts opgenomen in het kinderziekenhuis. Daar werd vastgesteld dat ze een chronische ziekte heeft. Dit betekent dat ze niet kan genezen, maar de dokters kunnen wel haar klachten behandelen zodat ze minder last heeft van de ziekte. Bijna elk half jaar wordt Zenna een paar weken opgenomen in het ziekenhuis. Na een opname blijft ze nog een tijdje thuis tot ze

genoeg energie heeft om naar school te gaan.

Ze is blij als ze weer naar school kan, al maakt het haar ook verdrietig omdat sommige klasgenoten haar buiten sluiten tijdens de speeltijd. Ze begrijpen niet waarom Zenna vaak moe is en Zenna vindt het moeilijk om uit te leggen wat er precies met haar aan de hand is. Op zo'n moment voelt ze zich erg dom. Als Zenna weer naar school kan gaat ze ook terug naar de hockeyclub. Vaak is dat alleen om te kijken, maar soms kan ze ook meespelen. Wel moet ze extra rustmomenten inbouwen, medicijnen nemen en zorgen dat ze altijd warm gekleed is.

Zenna probeert positief te blijven, maar ze voelt zich vaak machteloos omdat zoveel dingen lastig zijn voor haar. Gelukkig zijn haar ouders er voor haar, en ook haar 2 jaar oudere broer Filip doet er alles aan om voor de nodige afleiding te zorgen. Ook van haar beste vrienden krijgt Tessa veel steun.

TIJDLIJN - ZENNA

EERSTE WEEK

leuke dingen en gevoelens

TWEEDE WEEK

leuke dingen en gevoelens

vervelende dingen en gevoelens

vervelende dingen en gevoelens

DAGPROGRAMMA ZENNA

Ochtend: 7u.00 - 12u.00

Controles: urine, bloeddruk en wegen

Wassen en aankleden

Ontbijten en medicijnen innemen

Fysiotherapie

Bezoek dokter

Eén uur school in het ziekenhuis

Middag: 12u.00 - 17u.00

Lunchen

Controles: bloed prikken

2 uur rusten

Speelkamer of kindertheater

Bezoekuur

Avond: 17u.00 - 21u.00

Avondeten en medicijnen innemen

Bezoekuur

Controles: urine en bloeddruk

Wassen en medicijnen innemen

WEEK 1

Een paar weken geleden werd Zenna opnieuw opgenomen in het ziekenhuis. Ze had hevige buikpijn en kon moeilijk eten. Omdat ze zo verzwakt was moest ze de eerste week op haar ziekenhuiskamer blijven zodat ze geen bijkomende infecties zou oplopen. Naast het ziekenhuispersoneel mochten alleen haar ouders, haar broer Filip en twee vrienden haar kamer in.

Wanneer ze bezoek had speelden ze een gezelschapsspel of keken ze samen naar een film op haar laptop. Dat ging na een tijdje wel vervelen. Die week moest ze bovendien enkele keren bloed laten prikken omdat haar buikpijn steeds erger werd. Ze kreeg ook een sonde in haar neus om vloeibare voeding toe te dienen omdat ze moeilijk kon eten.

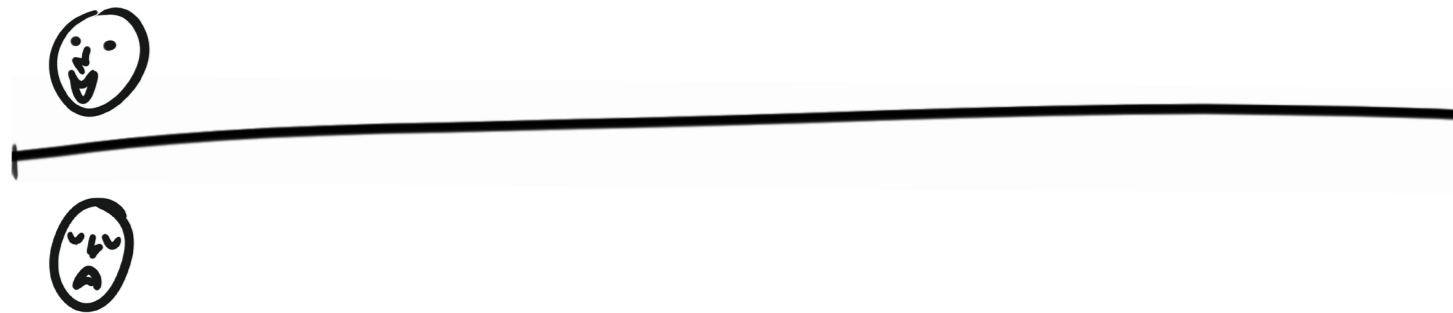
WEEK 2

Vanaf de tweede week hoefde Zenna niet langer op haar kamer te blijven, maar omdat ze nog te zwak was had ze een rolstoel nodig om naar activiteiten in het ziekenhuis te gaan. Ze had ook nog steeds die vervelende sonde in haar neus. Die week is ze met haar broer Filip naar het kindertheater geweest en toen haar beste vriendin Amelie op bezoek was zijn ze naar de speelkamer op de afdeling geweest. Daar hebben ze samen met andere kinderen geknutseld en tafelvoetbal gespeeld. De activiteiten in het ziekenhuis zijn leuk, maar ze duren vaak niet langer dan dertig minuten tot een uur en zijn altijd binnen. Zenna verveelt zich dan ook vaak.

TIJDLIJN - ZENNA

DERDE WEEK

leuke dingen en gevoelens

vervelende dingen en gevoelens

WEEK 3

Ondertussen is Zenna al bijna vier weken in het ziekenhuis. De laatste dagen ontvangt ze veel minder bezoek van haar vrienden, omdat hun ouders steeds vrij moeten nemen om hen te brengen. Zenna voelt zich vaak alleen ook al zijn haar ouders er elke dag en heeft ze contact met haar vrienden via sociale media en videobellen. In plaats van te horen wat haar vrienden hebben gedaan, wil ze graag samen dingen doen. Soms is ze bang er niet meer bij te horen, dat ze grapjes niet meer begrijpt. In de hoop andere kinderen te ontmoeten is ze gisteren naar buiten geweest, maar er was niemand. Bovendien moest ze een infuuspaal meezeulen waar een zakje met vloeibare voeding aanhangt voor haar sonde. Dat is allesbehalve handig als ze naar buiten wil. Ook moet ze 16 verschillende pillen slikken per dag. Daarvoor moet ze telkens weer naar haar kamer en kan ze niet lang weg. Van haar dokters moet Zenna weer meer bewegen, maar dat wil maar niet lukken op deze manier.

ONTWERPEN VOOR BUITEN

Zenna beseft heel goed dat er na deze opname nog andere opnames zullen volgen omdat ze nu eenmaal chronisch ziek is. Ze beseft ook dat ze niet altijd evenveel bezoek zal blijven ontvangen omdat het ziekenhuis zo ver weg is, zelfs niet van haar allerbeste vrienden. Dat merkt ze nu al.

Zenna zou het fijn vinden als ze tijdens haar volgende opname niet alleen in het ziekenhuis activiteiten kan doen, maar ook op een plek buiten. Ze zou daar alleen of met haar broer en vrienden naartoe kunnen gaan. Misschien ontmoet ze op die plek wel kinderen die in de buurt van het ziekenhuis wonen. Ze zou graag iets hebben dat ze mee kan nemen naar buiten en dat haar helpt om samen met anderen te praten, bewegen of samen andere activiteiten te doen. Hoe meer afleiding en contact hoe beter, denkt Zenna.

NOEM 4 DINGEN UIT JULLIE DAGBOEKEN WAARVAN JE DENKT DAT ZENNA ZE OOK ZOU WILLEN DOEN!

